

Svoboda projevu v ČR

Tato diplomová práce pojednává o svobodě projevu v České republice se zaměřením na problematiku tzv. hate speech. Nesoustřeďuje se však pouze na české právní prostředí, neboť v rozhodování českých soudů lze spatřovat inspiraci soudy zahraničními. Práce je členěna do pěti kapitol.

První kapitola svobodu projevu vysvětluje: zabývá se terminologií práva a svobody, zařazuje ji do hierarchie ostatních práv a rozvádí aspekty, ve kterých svoboda projevu vystupuje. Dále rozebírá argumenty svědčící pro svobodu projevu.

Druhá kapitola se zabývá zakotvením svobody projevu v právním řádu ČR. Je uvozena krátkým historickým exkurzem, dále se již věnuje jednotlivým právním předpisům: Listině základních práv a svobod a mezinárodním úmluvám o lidských právech (Všeobecné deklaraci lidských práv, Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech a Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod). V závěru obsahuje zamyšlení, zda omezování svobody projevu není omezováním svobody myšlení.

Třetí kapitola se věnuje právě možnostem omezení svobody projevu, vztahem Listiny a Úmluvy, nutným náležitostem omezujícího zákona, formám zásahů a nutnosti rozlišovat mezi skutkovým tvrzením a hodnotícím soudem.

Čtvrtá kapitola vykládá pojem hate speech, nastiňuje problematiku hate crimes a extremismu a rozpracovává judikaturu jednotlivých soudů: Nejvyššího soudu Spojených států (pro jeho liberální přístup), Spolkového ústavního soudu (pro jeho významnost), Evropského soudem pro lidská práva (pro jeho dopad na českou judikaturu) a soudů českých – Ústavního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu.

Poslední kapitola je pak úvahou de lege ferenda, uvádí klady a zápory legislativy na potírání hate crimes.

Závěr shrnuje výše zkoumané a s ohledem na to pokládá otázky na nezbytnost omezování svobodného projevu.